

هرکس به عیادتِ بیماری برود که زمانِ مرگش نرسیده باشد و هفت بار نزد او بگوید: «أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، أَنْ يَشْفِيكَ»: «از الله بزرگ، پروردگارِ عرشِ بزرگ می خواهم که تو را شفا دهد» قطعاً الله متعال مریض مذکور را از آن بیماری بهبود می بخشد.

از ابن عباس رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ عَادَ مَرِيضًا لَمْ يَخْضُرْهُ أَجَلُهُ، فَقَالَ عِنْدَهُ سَبْعَ مَرَّاتٍ: أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، أَنْ يَشْفِيكَ، إِلَّا عَاقَاهُ اللَّهُ مِنْ ذَلِكَ الْمَرَضِ»: «هرکس به عیادتِ بیماری برود که زمانِ مرگش نرسیده باشد و هفت بار نزد او بگوید: «أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، أَنْ يَشْفِيكَ»: «از الله بزرگ، پروردگارِ عرشِ بزرگ می خواهم که تو را شفا دهد» قطعاً الله متعال مریض مذکور را از آن بیماری بهبود می بخشد».

[صحیح است] [به روایت ترمذی - به روایت ابوداؤد - به روایت احمد]

حدیث ابن عباس رضی الله عنهما به این معناست که اگر کسی به عیادتِ بیماری برود که اجلش فرانسیده و در بیماری وفات نیست و هفت بار این ذکر و دعا را بخواند: «أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، أَنْ يَشْفِيكَ» الله متعال او را از این بیماری شفا می دهد. و این در صورتی است که اجل وی در این بیماری نبوده باشد؛ اما اگر اجل وی فرا رسیده باشد هیچ دارو و درمان و رقیه شرعی سودی به حال وی ندارد چنانکه الله متعال می فرماید: «وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ» [اعراف: 34] «هر امتی آجلی دارد؛ و هنگامی که اجل شان به سر آید، نه لحظه ای [از آن] تأخیر می کنند و نه [بر آن] پیشی می گیرند».

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/6270>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

